

N:o 7.

Ank. till Riksd. kansli den 27 Februari 1896, kl. 2 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående tullfritt införande öfver Funäsdalen af spannmål och fläsk.

Herr *P. Norberg* har i en inom Andra Kammaren väckt motion, n:o 143, föreslagit, att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t an hålla, att Kongl. Maj:t ville låta undersöka och utreda, om och under hvilka vilkor spannmål, malen och omalen, alla slag, samt fläsk, andra slag, kunde få tullfritt till riket införas öfver Funäsdalen, samt till Riksdagen inkomma med den framställning, som häraf kunde påfordras.

Vid de tre senast förflutna årens riksdagar har af samme motionär föreslagits, att spannmål och fläsk måtte få tullfritt till riket införas öfver Funäsdalen, hvilka förslag dock städse blifvit af bevillningsutskottet afstyrkta och af Riksdagen afslagna.

Motionären upprepar nu hvad han i sin motion vid 1895 års riksdag anfört angående det hårda klimatet i Herjeådalen, hvilket försvårade såväl sädesodling som ladugårdsskötsel, om det höga pris på lifsmedel, som vore en följd af provinsens afskilda läge och dåliga kommunikationer, om nödvändigheten för provinsen att hemta sitt behof af spannmål och fläsk från Norge m. m.; hvarjemte motionären tillägger:

»Under motionens behandling i Andra Kammaren framhölls från åtskilliga håll, att de af mig påyrkade åtgärderna borde föregås af en utredning, som icke kunde verkställas af någon annan än Kongl. Maj:t. Denna utredning, förmenade man, borde afse att utröna, såväl huruvida de af mig lemnade uppgifterna vore riktiga, som ock huruvida befolkningen å andra orter möjligen äfven befunde sig i liknande ömmande omständigheter. Att begära en så omfattande utredning lär väl dock ej vara lämpligt bland annat på den grund, att detta i sjelfva verket skulle utmynna i en undersökning af lifsmedelstullarnes verkan i allmänhet, hvartill väl Riksdagen

för närvarande ej torde vara villig. Derest å någon annan ort befolkningen, mot förmodan, skulle befinna sig i samma svåra belägenhet som i Herjeådalen, lär väl denna befolkning ej försumma att sjelf frambara sina bekymmer, hvilka då kunna tagas i betraktande. Jag har därför ansett, att, om en utredning skulle erfordras, densamma tills vidare endast bör omfatta de af mig här ofvan berörda förhållanden.»

Såsom skäl för afstyrkande af motionärens föregående förslag om beviljande af tullfrihet i oförmälda afseende har af föregående års bevillningsutskott anförts, att en undantagslagstiftning af den beskaffenhet, förslaget innebure, otvifvelaktigt skulle framkalla mångfaldiga anspråk af den mest skiftande beskaffenhet från olika delar af landet, anspråk, hvilkas räckvidd omöjligen kunde öfverskådas, men som, i händelse framställningen bifölles, skulle framträda med ett måhända ofafvisligt kraf på lagstiftarens tillmötesgående.

Utskottet, som gifver sitt fulla erkännande åt motionärens goda syfte, finner dock ofvanberörda, tillförene uttalade farhågor för följderna af en undantagslagstiftning af ifrågavarande beskaffenhet för en del af landet vara grundade och utgöra hinder för en sådan lagstiftning. Då härtill kommer, att en komité är sysselsatt med utarbetande af förslag till ny förordning angående Sveriges och Norges ömsesidiga handels- och sjöfartsförhållanden, hvadan de blifvande vilkoren för varors förande öfver riksgränsen ännu icke äro kända, anser utskottet jemväl af detta skäl, att någon sådan skrifvelse som den af motionären föreslagna icke bör ifrågakomma, samt hemställer därför,

att herr Norbergs motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 27 Februari 1896.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Reservationer

af herrar *Fredholm, Jansson, Olsson, Lundström, Bruhn och Truedsson.*